

ikke blot for de rejsende, men ogsaa for vedkommende Stationsmester. Det er ikke behageligt for en rejsende, der f. Eks. paa Filskov Station forlanger Billet til Aalborg, at faa den Besked, at det kan han sandelig ikke faa, han maa løse ny Billet i Randers eller et andet Sted. Men som Forholdene er nu, har Stationsforstanderne hverken Lov eller Ret til at udstede Billet til de Stationer, hvortil der ikke findes trykte Billetter paa Stationen. Jeg omtalte dette Forhold for et Par Aar siden og udtalte ogsaa den Gang, at det var en meget rimelig og ogsaa billig Reform, som ret hurtigt burde indføres, saa meget mere som den ikke kunde betyde nogen nævneværdig Udgift for Statsbanerne. Den daværende Trafikminister svarede ogsaa meget velvilligt paa Henvendelsen og udtalte, at man allerede for nogen Tid siden var gaaet i Gang med det. Efter det skulde man jo have troet, at der i Løbet af meget kort Tid vilde være sket noget i den ønskede Retning; men nu er der imidlertid gaaet to Aar, og endnu er der mig bekendt ingen-ting foretaget, i alt Fald ikke paa de Stationer, jeg kender. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Trafikminister, hvorledes det gaar med denne Reform. Som allerede sagt kan det jo ikke være Hindringer af økonomisk Art, der stiller sig i Vejen, thi det er jo ikke absolut nødvendigt, at man skal have trykte Billetter paa Smaastationerne til alle Landets Stationer, allerede nu bruger man i alt Fald paa de større Stationer i vid Udstrækning at skrive saadanne Billetter, saa det eneste, der kræves, for at denne Reform kan blive gennemført, er, at Stationsmesteren faar udleveret Kuponhæfter; det er muligt, et saadant kan koste 25 Ø., og det, synes jeg, er en overkommelig Udgift, jeg tror heller ikke, det er det, at de har saa overordentlig travlt ude paa Landstationerne, der gør, at man ikke tør bebyrde dem med at skrive disse Billetter. Jeg forsikrer den højtærede Trafikminister om, at de udmærket godt kan faa Tid til at udfylde disse Kuponer.

Endelig har jeg en anden Henstilling til den samme højtærede Minister, og den angaar Børns Rejse paa Statsbanerne. For Tiden er det jo saaledes, at Børn indtil 4 Aars Alderen rejser gratis og fra 4 til 10 Aars Alderen for halv Pris. Disse Alders-

grænser er ret vilkaarligt valgt, og det er praktisk talt umuligt at kontrollere, at disse Regler bliver overholdt. Man kan nu en Gang ikke se paa et Barn, om det er 9 eller 11 Aar, og heller ikke, om det er 3 eller 5 Aar. Hvis vi derimod i Stedet for disse vilkaarligt valgte Aldre 4 og 10 Aar satte 7 og 14 Aar, tror jeg, man fra alle Sider vilde finde disse Aldersgrænser rimelige, og jeg tror ogsaa, der vilde være større Sandsynlighed for, at de blev overholdt. Disse Aldersgrænser 7 og 14 vilde ogsaa falde sammen med to store Begivenheder i de fleste Børns Liv, nemlig Indgangen til den skolepligtige Alder, 7 Aar, og Barnets Konfirmation ved det 14de Aar. Jeg tror, som sagt, at alle, og ikke mindst de, der benytter Banerne, vil finde disse Grænser naturlige og rimelige i Modsætning til de nuværende. Et Indtægtstab vilde det selvfølgelig betyde for Statsbanerne, for det kunde aldrig falde mig ind at staa her og sige, at Grænsen ved de 4 og 10 Aar slet ikke bliver overholdt — noget saadant vil jeg slet ikke paastaa —, men jeg tror at kunne paastaa, at det Tab, Statsbanerne vilde lide, vilde blive forholdsvis minimalt. Jeg henstiller derfor til den højtærede Trafikminister ogsaa at tage denne Henstilling under velvillig Overvejelse.

Lundberg: I den foregaaende Rigsdags-samling blev der vedtaget en Lov om Styrelsen af Post- og Telegrafvæsenet. Lovforslaget kom her til Folketinget fra Udvalget ledsaget af en Betænkning, hvori der bl. a. siges: „En Række Spørgsmaal af ikke ringe Betydning har meldt sig i Anledning af den forestaaende Sammenslutning. Men man er i Udvalget paa det rene med, at saadanne Spørgsmaal af driftsmæssig eller af personel Karakter kun kan ordnes administrativt, og at der i Overgangstiden vil være Hensyn at tage til forskellig Side for at sikre en rolig og sund Udvikling.“ Jeg forstod, at Ministeren for offentlige Arbejder modtog Loven fuldstændig henholdende sig til den Betænkning, som her var afgivet, og hvori Udvalget som Forudsætning for Vedtagelsen af Loven altsaa henstiller, at der sikres „en rolig og sund Udvikling“ af de Forhold, som angaar Sammenlægning af Post- og Telegrafvæsenet. Saa vidt mig bekendt har den første Sammenlægning fundet Sted i Hille-rød i August Maaned, medens de Sammen-